

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞
نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ۞
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ۞

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

II Prirodne nesreće ili Božije kazne?

Hazreti Mirza Tahir Ahmad
The Review of Religions (Pregled religija), januar 1994.

Objašnjeno je u I dijelu objavljenom u prošlomjesečnom *Pregledu*, da prema Časnom Kur'anu, prirodni zakoni mogu se koristiti, Božijom voljom, da bi nagradile ili kaznile čovjeka. Što se toga tiče, nalazimo da Časni Kur'an spominje sljedeće kategorije Božije kazne.

Tipovi Božije kazne

Kiša

Kontinuirani pljuskovi dovode do povišenja razine vode toliko mnogo da naselja bivaju potopljena vodom.

Nuhov narod je odbio Istinu koja im je predložena:

„Prije njih je također Nuhov narod odbio; odbili su Našeg roba i rekli: “Luđak i prezren.” Onda je on zvao Gospodara svog i rekao: “Ja sam nadvladan, zato mi pomoz!” I Mi smo otvorili kapije nebeske, s neprestanom vodom, i učinili smo da zemlja nabuja vrelima, pa su se sastale vode po naredbi koja je već bila određena.“ (54:10-13)

Razjareni vjetrovi

Puhanje bijesnih zlih vjetrova toliko mnogo dovode do toga da nastambe postaju kao duhovi grada a tijela ostaju ležati kao iskorijenjena stabla.

„Ad je također odbio. I kakva je bila kazna Moja i upozorenje Moje! Mi smo na njih poslali bijesan vjetar bez prekida jednog nesretnog dana, čupao je ljude kao da su bili iz korijena iščupana stabla palmira drveta.“ (54:19-21)

Erupcije

Eksplzivne grmljavine bacaju kamenja koja kao da padaju sa neba. Na primjer, stanje naselja u neposrednoj blizini erupcije vulkana se spominje kao kazna u sljedećim Kur'anskim ajetima:

„Onda ih pogodi jedan strašan glas dok je Sunce izlazilo. Mi smo ga (ovo naselje) prevrnuli, i njih posuli kišom kamenja od ilovače.“ (15:74-75)

Oluje

Neprestalne oluje nanosile su pijesak preko naselja tako da sve što je od njih ostalo su samo njihovi ostaci.

„On uništava sve odredbom Gospodara svoga.“ I oni su tako postali (uništeni) da od njih nije ostalo ništa vidljivo, osim njihovih boravišta. Ovako Mi nagrađujemo grješni narod.“ (46:26)

Poplave

Ponavljajuće iznenadne poplave mora prekrivaju bogate i plodne teritorije uključujući i neplodnu i neprijateljsku zemlju u kojoj ništa drugo ne raste osim tamarisa i gorkog voća i stabla lotusa.

„Ali su se oni okrenuli od toga; zato smo im poslali poplavu iz porušene brane. I Mi smo promijenili njihove bašče u one koje su davale bezukusan plod i metljiku i malo drveća šumskih plodova.“ (34:17)

Potresi

Geološka greške u strukturi zemlje, koje zakopaju naselja pod njihovim ruševinama.

„A oni su njega odbili i njoj (kamili) posjekli noge, zato ih je Gospodar njihov potpuno uništio zbog grijeha njihovog, i sravnio ih.“ (91:15)

Suša

Teška suša, koja presušuje vode u tlu u tolikoj mjeri da čovjek to ne može podnijeti.

„Ti reci: „Ako vam voda ode u dubinu, ko je taj ko će vam donijeti izvorsku vodu?“ (67:31)

Glad

Glat koja zahvate narode, sa velikim strahom i osjećajem tjeskobe.

„A Allah daje kao primjer jedno naselje - u njemu je bila sigurnost i mir; opskrba mu je dolazila u obilju iz svakog pravca; ali su oni (njegovo stanovništvo) zanijekali Allahove blagodati, zato im je Allah obukao odjeću gladi i straha zbog onoga što su radili.“ (16:113)

Ratovi

Uništenje naroda kroz ratove, koji nose u svojim posljedicama beskrajn niz teškoća i patnji. Ovdje je riječ al-dharra vjerojatno obuhvata sve kao gubitak, nesreća i nevolje koje proizlaze iz velikih ratova - npr. ograničenja slobode, uništavanje ekonomske infrastrukture, kaos i društveni poremećaji.

„ A Mi nikada poslanika nismo poslali u neko naselje a da njegove stanovnike nismo kaznili nesrećom i bijedom, da bi se ponizili.“ (7:95)

Ptice

Jata ptica silaze na ljude kao Božija kazna.

„I na njih jata ptica poslao, koje su na njih bacale kamenje od suhe zemlje. I učinio ih kao slamke rastočene.“ (105:4-6)

Pucanja brana

Pucanja brana i njihovo pražnjenje na naselja.

„Tvoj Gospodar na njih je bacio bič kazne. Sigurno je Gospodar tvoj bio u zasjedi.“ (89:14-15)

Ovdje je riječ sauta također uključuje mjesto gdje se voda prikuplja (Aqrab Al-Muwarid). Ako je značenje jezero ili ribnjak izvedeno, to bi značilo da je On okrenuo cijeli sadržaj naopako na njih.

Kuga

Klimatske promjene, vlaga, koje vode do vrvljenja životnih formi koje posljedično postaju izvor pošasti, uzrokujući bolesti i epidemije - skakavci, žabe, glavene uši, škorpioni, komarci, štetočina, bakterije i klice koje uzrokuju bolesti krvi kao što kolera ili drugi utječ na cirkulaciju krvi.

„Onda smo Mi na njih poslali poplave, i skakavce, i uši, i žabe, i krv - odvojenim znakovima; ali oni su čak i tada pokazali oholost i bili su (inače) grješan narod.“ (7:134)

Podložnost:

Diskriminacije drugih dovodi do različitih suđenja i kažnjavanja ne zbog načina vjerovanja, nego zbog raznih djela ljudi, npr. predskazanje u Časnom Kur'anu o Jevrejima da će ih drugi narodi sve do Sudnjeg Dana izlagati različitim teškoćama.

„I kad je tvoj Gospodar najavio da će On sigurno postaviti nad njima, do Sudnjeg dana, one koji će ih mučiti bolnom patnjom. Zaista je tvoj Gospodar brz u kazni, i zaista On oprašta i milostiv je.“ (7:168)

Najčudnije je da sve različite vrste Božije kazne spomenute gore, odnose se na tri od četiri prirodna elementa i još se ne spominje četvrti element. Sve navdene Božije kazne se odnose na zemlju, vodu ili zrak ili na ona bića koja žive u vodi, zraku ili na zemlji, ali se ne spominje četvrti element, tj. Vatra. Znamo da časni i pobožni ljudi su stavljeni na iskušenje vatrom, kao što se vidi iz djela o Ibrahimu i u dijelovima sure Al Burudž (d. 85), ali što se tiče kažnjavanja ljudi vatrom, ne nalazimo da je spomenuto da se desilo nešto takvo u prošlosti. Sto se tiče predskazanja iz Časnog Kur'ana jasno je navedeno da će ljudi u budućnosti biti kažnjeni vatrom, zbog njihovog stalnog odbijanja Časnog poslanika s.a.v.s.. Takvo nešto postoji u kratkom navodu Časnog Kur'ana:

„Teško toga Dana poricateljima! “Krenite prema onom što ste poricali, krenite prema sjeni koja ima tri dijela, niti pruža hlad, niti štiti od plamena.” Ona baca uvis plamenove kao palače, kao da su kamile smeđe boje. Teško toga Dana poricateljima“ (77:29-35)

Slika opisana ovim ajetima podsjeća na današnje požare u ratovima. To je doba kada je strašna navala rata prekrila različite zemlje, mora, i sve je prekrila vatra. Prevedeni ajeti kao: „*baca uvis plamenove kao palače*“, su vrlo prikladne slike balističkih projektila koji se koriste kao oružje u toj dobi.

„Teško svakom ogovaraču, velikom klevetniku, koji gomila imetak i prebrojava ga. On misli da će ga imetak njegov učiniti vječnim! Pazite, on će sigurno biti bačen u 'Al-Hutamah'! Šta

će tebi objasniti šta je 'Al-Hutamah'? To je Allahova zapaljena vatra, koja će udarati na srca. Zaista, ona je ostavljena zatvorena protiv njih, u stupovima dugim, ispruženim.“ (104:2-10)

Ne odnosi se na posebnu osobu, ali na narod, jer bez obzira koliko zla škrtka bila bogata osoba, nikada ne može misliti da je njegovo bogatstvo učinilo ga besmrtnim. S druge strane, kad ekonomski stabilne zemlje stižu ekonomski napredak, one uvijek žive pod zabludom da je ova njihova superiornost vječna. Upozorenje koje im je dato je kažnjavanje vatrom.

Nuklearna oružja ovog doba su čisti odraz ovih opisa. Produljenje jezgre prije eksplozije rezultiraju atomskim eksplozijama, i značenje HOTAMA (slomljeni atomi ili najmanje zamislive čestice), oboje, vode nas u ovom smjeru. U svakom slučaju, kazna izrečena ovdje bez sumnje se odnosi na ovaj svijet. Čini se da znači uništenje arogantnih ljudi i materijalista koji sanjaju vječni život bez odgovornosti.

Ako navedena predskazanja o kažnjavanju vatrom su povezana sa predhodnim pitanjima, postaje očito da sva četiri elementa – zemlja, voda, zrak i vatra – mogu se koristiti kao Božije naredbe i kažnjavanja i da ise isti elementi mogu koristiti kao nagrade. Stoga, podvrgavanja prirodnih zakona u svrhu kažnjavanja uistinu nije nešto iznenađujuće. Dobrobit i šteta su nesumnjivo povezani sa prirodnim elementima.

Može se reći da u svakom dobu neke promjene zauzimaju određeno mjesto zbog čega zemlje, voda, zrak ili vatra mogu uzrokovati korist ili štetu. Ponekad dovode do nevolja, oskudice, teškoća i gubitka, a ponekad do jednostavnog života punog izobilja. Onda zašto bi to nekada trebalo biti tretirano kao izvanredne stvari ili Božije intervencije, a drugi put kao neobična događanja. Ovakve stvari su se dešavale od pamtivijeka. U stvari, ovo je novi problem. Kao odgovor na to pitanje, moderni čovjek nije otkrio ništa novo što odvaja čovjeka od daleke prošlosti. Mi učimo iz Časnog Kur'ana da je isti prigovor podignut protiv ranijih poslanika:

„A Mi nikada poslanika nismo poslali u neko naselje a da njegove stanovnike nismo kaznili nesrećom i bijedom, da bi se ponizili. Onda smo Mi zamijenili loše stanje dobrim, dok oni (ovo) nisu zaboravili i rekli: “Nesreća i sreća pogađale su i naše pretke.” Onda smo ih Mi odjednom zgrabili, dok nisu osjetili.“ (7:95-96)

Samo da utvrdimo da to nije ništa novo, stoljetni prigovor nije stvarno uvjerljiv argument do vremena kada smo u stanju nadopuniti to nekim prepoznatljivim znakom po kojemu se može odrediti jedan događaj kao Božija intervencija, a s druge strane kao obična nesreća. Trebali bismo zadovoljiti srca i misli, bez obzira što oboje pripadaju istom prirodnom uzroku, svaki od njih pripada različitoj kategoriji. Do tada naravno ovaj predmet ostaje nedovršen.

U prvom dijelu ovog serijala, obratili smo pažnju na utapanje faraona što ga razlikuje od bezbroj drugih utapanja u prirodi. Specifičnije govorimo, naravno o ispunjenju kur'anskog predskazanja da je tijelo faraona preživjelo vremenske promjene, i nakon hiljade godina da služi kao pouka čovječanstvu. Časni Kur'an predstavlja moćne argumente kao dokaz da je ovo bila Božija kazna. (pogledajte dio I)

No, kako god ovo se ovdje ne završava. Treba imati na umu da Časni Kur'an predstavlja uvijek jasne dokaze u prilog ovim argumentima koji bi zadovoljili bilo koji nepristrasan um.

Iako je, s jedne tačke gledišta, sistem Božije kazne je neophodno povezan sa prirodnim zakonima, dok iz nekih drugih uglova ovaj sistem ima zaseban status i time određuje svoju posebnost. Sa ovog aspekta, možemo, Božijom voljom, govoriti o ovom u sljedećem dijelu ovog serijala. U skladu sa sposobnostima koje nam je Bog dao, također možemo istražiti odgovornosti koje se nameću nad zajednicom vijernika kada su ljudi pogođeni Božijom kaznom ili predskazanje neke božije kazne koja visi nad takvim ljudima. Kakav bi trebao biti naš kodeks ponašanja u takvim uslovima? Ovaj dio teme je izuzetno važan za duhovnu obuku Ahmadija džemata u ovim danima i u ovom dobu. Tako neki od Ahmadija iz neznanja slijede ono što nije u

skladu sa plemenitom praksom i hadisom poslanika iz prošlosti, ili nešto što je na bilo koji način ispod dostojanstva pravog vjernika. Neka nas Allah sačuva toga. Amin.

(Nastavlja se...)